

ภาคผนวก

สำนักหอสมุด

งบประมาณการถ่ายทำ

ค่าเทป mini-DV 5 ม้วน	1450	บาท
ค่าพาหนะ	600	บาท
ค่าสวัสดิการ	1736	บาท
ค่าอุปกรณ์	807	บาท
รวม	4593	บาท

สำนักหอสมุด

next station : last stop

ห้องสมุด
มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ฉาก 1 ภายใน / คอนโด / เช้า

ที่ห้องสูทคอนโดใจกลางเมืองแห่งหนึ่ง พู่กันกำลังนอนอยู่ หลังจากที่พิมพ์ต้นฉบับมาทั้งคืน ก็
มีเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น เธอตื่นมารับโทรศัพท์ด้วยเสียงที่งัวเงีย

พู่กัน

คะ ๗

ฉาก 2 ภายใน / คอนโด / เช้า

เธอวางหูโทรศัพท์ แล้วลุกออกจากเตียง มีเสียงกุกกัก ๗ อยู่นอกห้องจึงออกไปดู ที่กำลังยก
กล่อง 3 ใบผ่านหน้าห้องพู่กันไป

พู่กัน

คุณย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ใช่ไหมคะ ?

ที่

ครับ

พู่กัน

มีอะไรให้ช่วยมั๊ยคะ ?

ที่

ไม่เป็นไรครับ ขอขอบคุณครับ

ฉาก 3 ภายใน / ห้องนอนที่ / กลางวัน

ที่กำลังจัดของภายในห้อง ซึ่งยังไม่ค่อยเรียบร้อยดีนัก ระหว่างนั้นเขาก็เปิดเพลงคลอ และทำ
ความสะอาดก็ตำรับไปด้วย ของ ๗ เขาส่วนใหญ่จะเป็นซีดีกับเทปเพลง และยังมีโน้ตเพลงอีกตั้ง
ใหญ่ ๗ สักพักก็เข้าไปอาบน้ำ

ฉาก 4 ภายใน / ร้านหนังสือ / กลางวัน

ที่ร้านหนังสือเล็ก ๆ เจียบ ๆ แห่งหนึ่ง พู่กันยืนอยู่หน้าชั้นวางหนังสือ สักพักเธอก็เลือกหนังสือ
ได้เล่มหนึ่ง เสร็จแล้วจึงเดินขึ้นไปชั้นสอง ซึ่งเป็นร้านกาแฟ แล้วอ่านหนังสืออยู่เจียบ ๆ คนเดียว

ฉาก 5 ภายใน / คอนโด / เย็น

พู่กันกลับมาที่คอนโดและขึ้นลิฟท์ไป พอพู่กันขึ้นมาถึงห้อง ก็นั่งที่โต๊ะเขียนหนังสือและเริ่มทำงานของตัวเอง

ฉาก 6 ภายใน / ห้องครัว / กลางคืน

ตลกดีพู่กันเดินออกมาต้มมาม่ากิน แล้วถือเข้าไปในห้อง ส่วนที่ก็กลับมาพอดี เขาเดินไปที่ครัว เพื่อไปหาของกิน เหลือบไปเห็นมาม่ารสต้มยำ แต่เขาก็ไม่สนใจ จึงเดินเข้าห้องไป

ฉาก 7 ภายใน / ห้องที่ / กลางคืน

ที่เปิดเพลงเสียงดังแล้วล้มตัวลงนอนที่เตียงจนหลับ

ฉาก 8 ภายใน / ห้องพู่กัน / กลางคืน

พู่กันซึ่งกำลังเขียนหนังสืออยู่ พอมิเพลงดังออกมาจากห้องของที่ ก็ทำให้เสียสมาธิและเริ่มรำคาญจนทนไม่ได้

ฉาก 9 ภายใน / หน้าห้องที่ / กลางคืน

พู่กันเดินไปเคาะประตูห้องที่ ให้เบาเสียงเพลง แต่ที่ซึ่งหลับไปแล้วก็ไม่รู้เรื่อง พู่กันจึงเดินกลับห้อง

พู่กัน

คุณ ! ช่วยเปิดเพลงเบา ๆ หน่อยได้มั๊ยคะ

ฉาก 10 ภายใน / ห้องพู่กัน / กลางคืน

พู่กันเข้าห้องมา เพื่อที่จะทำงานต่อแต่ก็ทำไม่ได้ ถึงเอาสำลีมาอุดหู ก็ทำไม่ได้เพราะเสียสมาธิไปแล้ว จึงตัดสินใจนอนจนหลับไป

ฉาก 11 ภายใน / ห้องครัว / เช้า

ที่ตื่นขึ้นมาหาอะไรกินในตู้เย็น ที่ฝามีโน้ตแปะไว้ว่า "เปิดเพลงเสียงดังเนี่ย เกรงใจกันบ้างก็ได้ นะ !" ที่หยิบโน้ตมาอ่าน แล้วก็เก็บไว้ และหาของกินต่อ

ฉาก 12 ภายใน / ร้านกาแฟ / กลางวัน

พู่กันเองงานมาเขียนด้วยอารมณ์ที่เย็นลง สักพักทีก็เดินเข้ามาในร้าน ถือหนังสือมาเล่มหนึ่ง นั่งโต๊ะเยื้อง ๆ กับพู่กัน ที่สั่งเครื่องดื่มเสร็จก็หันไปมองพู่กันนิดนึง แล้วหยิบเครื่องเล่นซีดีออกมาฟัง และอ่านหนังสือของตัวเองไป

ฉาก 13 ภายใน / ห้องพู่กัน / กลางคืน

พู่กันกำลังเขียนหนังสืออยู่ เสียงเพลงจากห้องที่กีดกันขึ้นมาจนเธอรู้สึกหงุดหงิด

ฉาก 14 ภายใน / หน้าห้องที่ / กลางคืน

พู่กันเดินออกไปหุบห้องที่ แล้วตะโกนเรียกให้เบาเสียงลง

พู่กัน

คุณ ! ... ได้ยินมั๊ย เปิดเพลงเบา ๆ หน่อย

แต่ทีก็ไม่ได้ยินอีกตามเคย

ฉาก 15 ภายใน / ห้องพู่กัน / กลางคืน

พู่กันเดินกลับเข้ามาในห้อง แล้วทำงานต่อไม่ได้ จึงต้องนอนไป

ฉาก 16 ภายใน / ร้านกาแฟ / กลางวัน

พู่กันซึ่งกำลังนั่งเขียนหนังสืออยู่พร้อมกับจิบกาแฟ สักพักทีก็เดินเข้ามาในร้าน แล้วนั่งที่โต๊ะตัวเดิม พู่กันเหลือบตาขึ้นมามอง เป็นจังหวะเดียวกับที่ทีมองมา ที่ส่งยิ้มให้ พู่กันก้มหน้าหลบ ทำเป็นเขียนหนังสือต่อด้วยอาการเขินเล็กน้อย ส่วนที่หยิบเครื่องเล่นซีดีขึ้นมาฟัง และอ่านหนังสือเหมือนที่ทำทุกที

ฉาก 17 ภายใน / คอนโด / เย็น

พู่กันถือของพะรุงพะรังกลับมาที่ห้อง คั่นกระเป๋า หากฎญแจห้อง แต่ไม่เจอ ชิ่งเคาะประตู แต่ไม่มีเสียงตอบกลับ ไม่นานทีก็ขึ้นมาถึงห้องพร้อมกับถือของมาเช่นกัน

พู่กัน

อ้าว ! คุณ

ที่ไขกุญแจห้อง แล้วเปิดประตูห้อง

ที่

เชิญครับ

พู่กันมองหน้าทีอย่างงง ๆ แล้วทั้งคู่ก็เดินเข้าห้องไป

ฉาก 18 ภายใน / ห้องรับแขก / กลางคืน

พู่กันกำลังนั่งดูหนัง เหมือนใกล้จะหลับ ส่วนที่เพิ่งเลิกงานกลับมาที่ห้อง เห็นพู่กันนั่งดูหนังอยู่ เลยเดินไปยืนดูอยู่ข้างหลัง ลักพักพู่กันไม่เห็นว่าที่ จะนั่งหรือเดินไปไหน

พู่กัน

นั่งก็ได้นะ ฉันไม่กััดหรอก

ที่

หนังเรื่องนี้ต้องยืนดู

พู่กัน

ทำไมล่ะ ?

ที่

เดี๋ยวหลับ

ทั้งสองคนยืนดูหนังเรื่องนี้จนจบ แล้วทั้งคู่ก็มานั่งที่โซฟา

พู่กัน

ถ้าเป็นเรื่องอื่นคุณ จะยืนดูมี่ย ?

ที่

ก็...

พู่กันหันไปมองหน้าที่

ที่

เรื่องนี้มันเศร้าอะ

พู่กันหันกลับมาไม่พูดอะไร

ที่
คุณนอนดึกอย่างนี้ทุกวันเลยเหรอ ?

พู่กัน
ก็ไม่ทุกคืนหรอก ฉันต้องส่งต้นฉบับทุกวันศุกร์ แล้วตอนนี้
ฉันก็กำลังเขียนหนังสือของตัวเองอยู่ ถ้าคิดไม่ออก ก็ต้องหาอะไรทำ
จริง ๆ แล้ว ฉันชอบเขียนหนังสือตอนกลางคืนนะ มันเจี๊ยบดี !

ฉาก 19 ภายใน / ห้องพู่กัน / กลางคืน
พู่กันกำลังนั่งทำงานอยู่ในห้อง ได้ยินเสียงประตูด้านนอกเปิด ก็รู้ว่าเป็นที่กลับมา เธอกำลังจะ
เดินออกไป แต่ก็ชะงักไว้

ฉาก 20 ภายใน / หน้าห้องพู่กัน / กลางคืน
ที่เดินถือวีดีโอกับซีดีเพลงที่ซื้อมาใหม่ กำลังจะเคาะประตูห้องพู่กัน แต่ก็ไม่เคาะ

ฉาก 21 ภายใน / หน้าห้องพู่กัน / กลางคืน
ทั้งสองอยู่ที่ประตูคนละด้าน จนสุดท้ายที่กำลังจะเคาะประตูห้องพู่กัน แต่พู่กันเปิดประตูออก
มาก่อน ทั้งคู่มองหน้ากัน

พู่กัน
พู่กำลังจะออกไปชงกาแฟ

ที่
ที่ซื้อวีดีโอมาใหม่

พู่กัน
คืนนี้พู่ไม่อยากจะดูหนัง

ที่
(เจี๊ยบ)

พู่กัน
แต่อยากฟังเพลงมากกว่า

ฉาก 22 ภายใน / ห้องรับแขก / กลางคืน

ทีโซฟา พู่กันถือถ้วยกาแฟ ส่วนที่ถือกระป๋องเบียร์ ทั้งคู่นั่งฟังเพลง

ที

ไม่รู้ว่าคุณก็ชอบฟังเพลงเหมือนกัน

พู่กัน

ก็ฟังอะ ! แต่ไม่ค่อยได้ฟังแนวนี้เท่าไร

ที

จะให้ทีเปลี่ยนแผ่นก็ได้เนะ

พู่กัน

ฟัง ๆ ไป มันก็เพราะดีเหมือนกัน

ทั้งคู่เงยไปสักพัก

ที

ทำไมพู่กันชื่อพู่กันหรือ ?

พู่กัน

อ้อ ! พ่อของพู่กันเป็นศิลปินนะ คงอยากให้ลูกวาดรูปด้วยมั้ง แต่พู่กันไม่เก่งหรอกนะ...

แล้วทีละ ชื่อทีเฉย ๆ หรือ ?

ที

อืม...แต่ถ้าจะให้คู่กับพู่กัน ชื่อทีแปรงดีมัยจะได้เข้ากัน

ทั้งคู่เงยไปสักพัก

ที

พู่กันนี่พู่วางมัย ?

พู่กันหันไปมองหน้าทีไม่ตอบอะไร

ฉาก 23 ภายนอก / สถานที่ต่าง ๆ / กลางวัน

ทั้งคู่ไปเที่ยวกันหลาย ๆ ที่ ทานข้าว ชื้อของ เดินเล่น คุยกันอย่างมีความสุข ทั้งคู่อยู่ด้วยกันทั้งข้างนอก และในคอนโด

ฉาก 24 ภายใน / ห้องรับแขก / กลางคืน

สองคนดื่มเบียร์ ดื่มไวน์ จนพุงกันเมาหลับไปที่โซฟา ส่วนทีก็ไปเอาผ้าห่มมาห่มให้พุงกัน แล้วตัวเขาก็นอนที่พื้นตรงหน้าโซฟา

ฉาก 25 ภายใน / ห้องรับแขก / เช้า

พุงกันอาบน้ำแต่งตัวเรียบร้อย เดินออกมาจากห้องนอน ส่วนทียังนอนอยู่ที่พื้น เธอห่มผ้าให้ที และมองเขาด้วยความรู้สึกที่พิเศษ แล้วจึงเดินไป

ฉาก 26 ภายใน / ห้องรับแขก / เช้า

ทีได้ยินเสียงประตูปิดก็เลยตื่น มองที่โซฟาไม่เห็นพุงกันก็ลุกขึ้นมาเห็นอาหารข้าววางอยู่บนโต๊ะ มีโน้ตอยู่ว่า "พุงออกไปทำธุระข้างนอก เย็น ๆ ถึงกลับนะ" ทีหยิบขนมปังเข้าปาก แล้วค่อยเดินกลับเข้าห้องตัวเอง

ฉาก 27 ภายใน / บริเวณโต๊ะอาหาร / กลางคืน

ทีกลับมาจากทำงาน เห็นโต๊ะอาหารถูกจัดไว้สวยงามเหมือนเป็นวันพิเศษ ทีเดินไปที่โต๊ะ พุงกันก็เดินออกมาพร้อมกับยกอาหารมา 2 จาน

พุงกัน

นั่งสิ... น่ากินมัย ? นี่พุงทำเองกะมือเลยนะเนี่ย

ทีทำหน้างง ๆ แต่ก็นั่งไปโดยไม่ได้พูดอะไร

พุงกัน

ที่ย้ายมาอยู่ที่นี่ครบ 1 ปีแล้ว

ทั้งสองคนทานอาหารเสร็จ แล้วนั่งคุยกันต่อ

พู่กัน

ปีนังนี้เร็วจังเลยนะ

ที่

อืม...

พู่กัน

มันก็แปลกดีนะ ที่อยู่ ๆ ที่ก็เข้ามาในชีวิตพู่
ทำให้เราได้รู้จัก ได้สนิทกันจนมาเป็นแบบนี้

ที่

ที่ว่ามันคงมีอะไรสักอย่าง ที่ทำให้คนสองคนได้มารู้จักกัน

พู่กัน

ความบังเอิญมั้ง...หรือที่ว่าไง ?

ที่

ก็อาจจะเป็นไปได้...แต่ก็คงไม่เสมอไปหรอก

พู่กัน

วันมะรืนนี้พู่จะย้ายออก

ที่

พู่ว่าจะไหนะ

พู่กัน

พู่กะว่าจะไปอยู่พวกเกาะ พวกทะเลสวย ๆ ที่ ๆ เป็นธรรมชาติเยอะ ๆ

ที่

ทำไมล่ะ แล้วที่ล่ะ ?

พู่กัน

ที่คะ ที่ผ่านมาพู่มีความสุขมากที่มีที่อยู่ข้าง ๆ

ที่

แล้วที่พู่ทำแบบนี้...

พู่กัน

พู่อยากที่จะออกไปใช้ชีวิตอยู่คนเดียว เพื่อที่จะได้คิด ได้ทำอะไรอย่างอิสระ มันเหมือนกับพู่
อยากใช้เวลากับตัวเองอย่างคุ้มค่า ก่อนที่จะอยู่กับที่

ที่

ที่ไม่เข้าใจ

พู่กัน

วันหนึ่งที่จะเข้าใจค่ะ

ที่

แล้วพู่จะกลับมาเมื่อไร ?

พู่กัน

พู่ไม่รู้

ที่

แล้วเมื่อไรเราจะได้เจอกันอีก

พู่กัน

พู่เชื่อว่าถ้าก่อนหน้านี้เราเจอกันได้ ต่อไปข้างหน้าเราก็เจอกันได้

ที่

หมายความว่าพู่จะไม่ติดต่อมา

พู่กัน

แต่พู่ก็รู้ว่าที่อยู่ที่ไหน

ที่

ความบังเอิญที่พู่ว่ามันไม่มีหรอก ที่เรารู้จักกันได้ ก็เพราะว่าที่ตั้งใจ

พู่กัน

ที่หมายความว่า

ฉาก 28 ภายนอก / ริมถนน / กลางวัน (flash back)

พู่กันเดินแปะประกาศหารูมเมท ส่วนที่เดินตามมาแกะออก

พู่กันเดินเข้าร้านหนังสือ แล้วที่ก็เดินตามเข้ามา

ฉาก 29 ภายใน / บริเวณโต๊ะอาหาร / กลางคืน

พู่กันกับที่ยังคงนั่งอยู่ที่โต๊ะอาหาร

พู่กัน

ถ้าฉันพู่คงต้องขอเวลาไปคิดจริง ๆ แล้วล่ะ

ที่

ที่กลัวว่าเราจะไม่ได้เจอกันอีก

ที่ลุกเดินออกไป

พุกัน
พุกักลัวคะ

ฉาก 29 ภายนอก / ร้านเหล้า / กลางคืน
ที่ออกไปเมาตามร้านเหล้า เดินไปตามถนนอย่างไร้จุดหมาย

ฉาก 30 ภายใน / ห้องพุกัน / กลางคืน
พุกันเก็บของอยู่ในห้อง แล้วหยิบวิดีโอเรื่องที่เคยดูกับที่ขึ้นมา

ฉาก 31 ภายใน / ห้องรับแขก / กลางคืน
พุกันนั่งดูวิดีโอเรื่องที่เคยดูกับที่ เธอยืนดู แล้วร้องไห้

ฉาก 32 ภายใน / คอนโด / เช้า
พุกันเดินถือกระเป๋าเข้าลิฟท์ ซึ่งสวนกับที่ที่เพิ่งขึ้นบันไดมา ที่กลับมาที่ห้องอย่างหมดสภาพ
เดินไปเปิดประตูห้องพุกัน ก็ไม่มีของเหลืออยู่แล้ว เดินออกมาที่โต๊ะอาหาร มีหนังสือวางอยู่ที่
โต๊ะเล่มหนึ่ง เป็นหนังสือภาพที่พุกันเขียนเอง และมีโน้ตแปะอยู่ “หนังสือเล่มนี้ พูให้ทีนะ” ที่นั่ง
อ่านหนังสือไปจนจบ หน้าสุดท้ายก็มีโน้ตแปะไว้ “ขอบคุณที่จะเข้าใจพู” และมีพุกันเขียนอยู่
หนึ่งอัน

สำนักหอสมุด

